

Υγεία: μια δομική μορφή περιφρόνησης

» Την Τετάρτη (14-6-2017) ο υπουργός Υγείας Ανδρέας Ξανθός είχε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ομιλία στην πλατεία Μεσολλογγίου στο Παγκράτι για τα τεκταινόμενα στον χώρο της Υγείας και την πολιτική στρατηγική της κυβέρνησης στον πολύπαθο αυτό τομέα. Μια στρατηγική που αναπτύσσεται βεβαίως υπό δυσμενέστερες συνθήκες και ανάμεσα στις συμπληγάδες, από τη μια της ασφυκτικής οικονομικής κατάστασης και από την άλλη της επί και έτη εν ειρήνη καταστροφικής αντιμετώπισης του χώρου της δημόσιας υγείας από το αθαζονικό κράτος των δύο πρώην κυβερνητικών κομμάτων. Και μην ξεχνάμε ότι η καταστροφή πάντοτε είναι ταχύτερη από τη δημιουργία.

Ακόμα και για ένα απλό χρηστικό ποτήρι χρειάζεται απείρως περισσότερος χρόνος για να το φτιάξεις από εκείνον που χρειάζεται για να το σπάσεις. Όταν λοιπόν καταστρέφεις επί τόσα χρόνια τον χώρο της δημόσιας υγείας (που είναι κατά πολύ ευρύτερος από τον χώρο της νοσηλείας και ιδιαίτερα της νοσοκομειακής), τότε θα απαιτηθεί πολύ περισσότερος χρόνος μέχρι τα πράγματα διορθωθούν, χωρίς να ξεχνάμε ότι κάποιες από τις επιβλαβείς του συστήματος είναι μη αντιστρέψιμες. Γιατί βέβαια μια ζωή που χάθηκε ενώ θα μπορούσε να έχει σωθεί, ή μια αναπηρία είναι βλάβες της κοινωνίας για πάντα. Και το «για πάντα» μπορεί να έχει και μια μέρα παρά πάνω, αλλά μια μέρα παρά κάτω, όπου όλα θα μπορούσε να ήταν διαφορετικά, δυστυχώς δεν θα μπορούσε να έχει.

Λοιπόν, μια επιστημονική συζήτηση, αλλά και εξειδικευμένα πολιτική

είναι αρμοδιότητα άλλων που ασχολούνται με το πρόβλημα της Υγείας, που το ζουν από μέσα και το γνωρίζουν εις βάθος. Ωστόσο επειδή η Υγεία μας αφορά όλους και τις συνέπειες από το πώς λειτουργεί το σύστημα τις υφιστάμεθα όλοι (είτε θετικά, είτε αρνητικά) κάποια στιγμή, καλό θα ήταν να ξέρουμε τι γίνεται εκεί μέσα γιατί αφορά τη ζωή όλων μας. Δεν είναι της ώρας να αναφέρουμε τα στοιχεία που παρουσίασε ο Ανδρέας Ξανθός για το τι έχει γίνει και για το τι δεν έχει γίνει, καλό θα ήταν όμως να κρατήσουμε από όσα είπε, μια λέξη κλειδί: νητικοποίηση. Ηθηκοποίηση του συστήματος Υγείας εννοείται. Πράγμα που σημαίνει ότι, βρίσκεται σε εξέλιξη ένας αγώνας εναντίον μιας γενικευμένης ανηθικότητας.

Η οποία βεβαίως δεν περιορίζεται σε συμπεριφορές προσωπικού μόνον, αλλά αφορά ένα τερατουργικό κλίμα που μέχρι σήμερα γεννάει τέρατα. Αν πράγματι γίνεται αυτός ο αγώνας θα φανεί εκ του αποτελέσματος. Εκείνο που προς το παρόν έχει σημασία είναι πως ο υπουργός ανέφερε μια σειρά από ζοφερές συνθήκες, λόγω της μέχρι σήμερα πολιτικής που ακολουθήθηκε, αλλά και μια σειρά από νίκες που σημειώθηκαν για την καταπολέμηση αυτού του ζόφου. Το αν είναι τω όντι νίκες, πάλη εκ του αποτελέσματος θα φανεί, όπως και το μέγεθος των νικών, όταν πράγματι θα γνωρίζουμε με ενάργεια το πολιτικό και οικονομικό πλαίσιο, δηλαδή τη συγκυρία μέσα στην οποία επιτεύχθηκαν.

As μη μας διαφύγει όμως το γεγονός ότι από την πληθώρα στοιχείων

ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΚΑΝΑΒΟΥΡΗ
kostaskanavuris@hotmail.com

Εκτός από τα μετρήσιμα στοιχεία που παρουσίασε ο Ανδρέας Ξανθός, ενδεικτικά της απίστευτης ρεμούλας, εκτός από τα κοπιώδη μετρήσιμα στοιχεία της προσπάθειας για την ηθηκοποίηση της δημόσιας Υγείας, υπάρχουν (κυρίως αυτά) και τα άυλα. Διότι η αρχέκακος αιτία για την κατάσταση της δημόσιας Υγείας είναι η μέχρι τώρα πολιτική βούληση

(αρνητικών και θετικών), από την ανάλυση του πολιτικού (και ηθικού αφού μίλησε για ηθηκοποίηση) σκεπτικού με βάση το οποίο αναπτύσσεται η στρατηγική, έτσι όπως το παρουσίασε ο υπουργός Υγείας, η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού γνωρίζουμε... απλώς την τύφλα μας και οι υπόλοιποι κάτι ολίγα. Αποτέλεσμα; Η κριτική, ο κριτικός έλεγχος για επιτεύγματα ή ελλείψεις να γίνεται από φήμες και διαδόσεις από κραυγές και κατάρες που συσκοτίζουν ακόμα περισσότερο το ήδη σκοτεινό (πολλές φορές σκοτεινό σε βαθμό πένθους) πρόβλημα. Τούτο σημαίνει ότι κάποιος, με όνομα, διεύθυνση και όνομα δεν παίζει τον ρόλο του σωστά. Και αυτός ο κάποιος είναι τα ΜΜΕ που αφού έπνιξαν ένα σκασμό λεφτά του ελληνικού λαού, μέσω θαλασσοδανείων από τις τράπεζες, κάθε άλλο παρά υπηρετούν την ενημέρωση και την πολυφωνία και την ανεξαρτησία της γνώμης.

Αντίθετα με εξωφρενική θρασύτητα και εντυπωσιακή μονοφωνία, λειτουργούν ως ταξικός κέρβερους συστήματος και αφού μιλάμε για την Ελλάδα, ως ταξικός κέρβερους του πλιτάσιου που επί δεκαετίες συνεχίζεται με αδιάκοπη αγριότητα και μας έφτασε στη σημερινή κατάσταση. Τα όσα έρχονται στο φως - και τα οποία όλα τα συστημικά ΜΜΕ ομοθυμαδόν συμφωνούν ότι δεν αποτελούν είδηση - από το σκάνδαλο στο «Ερρίκος Ντυνάν», αρκούν για να καταλάβει κάποιος (που έχει ξεφύγει από την μέγερνη της παραπληροφόρησης και της αποπληροφόρησης) πάρα πολλά πράγματα. Και από πά-

νω να έχεις και την Εύη Χριστοφιλοπούλου του ΠΑΣΟΚ να κάνει εντυπωσιασθητικό σόου, ότι τάχα μου η κυβέρνηση έχει όλα τα ΜΜΕ δικά της. Πράγματι χρειάζεσαι θράσος χιλίων πιθήκων για να λες κάτι τέτοιο όταν βοά (σχήμα λόγου το «βοά», σιγά μη βοά) ο τόπος από το είδος της γενικής και όζουσας αντιπολίτευσης.

Και φυσικά όλη αυτή η σιωπή για την κατάσταση στον χώρο της Υγείας που μας απασχολεί εδώ, δεν γίνεται χωρίς λόγο. Εκτός από τα μετρήσιμα στοιχεία που παρουσίασε ο Ανδρέας Ξανθός, ενδεικτικά της απίστευτης ρεμούλας, εκτός από τα κοπιώδη μετρήσιμα στοιχεία της προσπάθειας για την ηθηκοποίηση της δημόσιας Υγείας, υπάρχουν (κυρίως αυτά) και τα άυλα. Διότι η αρχέκακος αιτία για την κατάσταση της δημόσιας Υγείας είναι η μέχρι τώρα πολιτική βούληση. Πρέπει να κατανοήσουμε ότι η Υγεία ανήκει στις δομικές μορφές περιφρόνησης μέσα στους θεσμούς της κοινωνίας, σύμφωνα με τον όρο της Marie France Hirigoyen (αν και το αναφέρει για το mobbing δηλαδή το μπουλινγκ στον χώρο της εργασίας που σε εποχές κρίσης παίρνει επιδημικές διαστάσεις). Δηλαδή μιλάμε για θεμισμένη χειραγώγηση μέσω της καταβάρθρωσης της αξιοπρέπειας, της υπερηφάνειας, του αυταπόδεικτου δικαιώματος στη ζωή. Μιλάμε για την ερημοποίηση της άυλης παρουσίας ενός ολόκληρου λαού. Μιλάμε επομένως για δομική μορφή υποταγής. Που χωρίς αυτήν το σύστημα τρίζει. Γιατί η περιφρόνηση είναι μια ανήθικη πολιτική επιλογή.